

Да знаш прести, к'о дику довести,
Да знаш шити, к'о ситно љубити! —

5.

Љубим жену, љубим и девојку.
Жену љубим зарад' газдашага,
А девојку зарад' хунцутшага.

*

6.

Ожећен се нежећеном тужи,
Он се тужи, не мож' да се пружи;
Отуд жена, одунд' деца њена,
Ретко вече, да деца не дрече,
Дрече, пусти, по целу ноћ драгу,
Од неспања већ изгубих снагу!

*

7.

Ја сам моју световала дику:
Чујеш, дико, не чини к'о нико!
Не прав' дере, мој мили швалере,
Већ кад оде мој од куће тата,
Ти с' полако ушуњај на врата.